

LBRIS

We know
books

Ana-Maria Nițulescu

Ai plecat

LETRAS
Promovăm autorii români

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NIȚULESCU, Ana-Maria

Ai plecat / Ana-Maria Nițulescu

—Snagov : Letras, 2022

ISBN 978-606-071-887-1

821.135.1

ISBN eBook ePUB: 978-606-071-888-8

COPYRIGHT 2022 Ana-Maria Nițulescu

COPYRIGHT 2022 Editura LETRAS

Toate drepturile rezervate.

ISBN eBook ePUB 978-606-071-888-8

Publicat de Letras

<https://letras.ro/>

Distribuit de <https://piatadecarte.net/>

Contact editura: edituraletras@piatadecarte.com.ro

contact@letras.ro

Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Din respect pentru autorul cărții, folosiți-o pentru uzul personal.

Puteți reproduce extrase din această carte în limita a 300 de cuvinte, pe site-ul, blogul dvs., în rețelele sociale, folosind întotdeauna semnele citării, urmate de titlul cărții **Titlu / Subtitlu carte**, un link către această carte și Editura Letras.

Cuprins

<i>Pierdut</i>	7
<i>Nu mi-e frică</i>	8
<i>Mă apasă</i>	9
<i>Toamna</i>	10
<i>Ți-am atins</i>	11
<i>Marea</i>	12
<i>Noaptea</i>	13
<i>Așază-ți</i>	15
<i>Simțire</i>	16
<i>Sufletul</i>	17
<i>Tristețea și fericirea</i>	18
<i>Durere</i>	20
<i>Îngerul</i>	21
<i>Ploua afară</i>	23
<i>Dacă...</i>	24
<i>Destinul</i>	25
<i>Privește</i>	26
<i>Eliberat</i>	27
<i>Porumbelul</i>	28
<i>Iubirea</i>	30
<i>Luna</i>	31
<i>Luna și steaua</i>	32
<i>De ce?</i>	34
<i>Pot să-mi ating?</i>	35
<i>—Ah, mamă...</i>	36
<i>Aș alerga</i>	37
<i>Bătrânul și fluturele</i>	38
<i>Cum arată Dumnezeu?</i>	40
<i>Frica</i>	41
<i>Distrusă</i>	42
<i>Imperfectă</i>	43

La infinit 45

Împotriva mea 46

Înima 47

La mulți ani, tu, Românie! 48

Întineric 50

Au plecat.... 52

*** 53

Gândurile mele 54

*** 55

*** 56

*** 57

We know
books

Pierdut

E pustiu,
Nu-ți mai aud glasul,
Iar pe podea,
Nu se mai simte pasul.

Mă simt pierdut,
În suflet parcă-i noapte....
Și chiar de-i vară,
Un vânt rece se-abate.

Ușor ai dispărut
Și m-a cuprinsul suspinul,
Aproape îmi mai sunt,
Doar muzica și vinul.

Mă culc,
Dar las focul aprins.
Mai sper c-o să apari,
Să mă cuprinzi în vis.

Nu mi-e frică

LBRIS

We know
books

Nu mi-e frică să mor,
Mi-e teamă că nu știu să trăiesc.
Nu mă sperie-un cuvânt,
Dar e de-ajuns ca să iubesc?

Nu-mi pasă de sărăcie,
Dacă am sufletul bogat,
Nu mă gândesc ce va fi mâine,
Când nici ce-i azi nu am aflat.

Nu vreau s-aud de ură,
Eu sunt născută din iubire,
Căci din palate fără suflet,
Au rămas numai ruine.

Nu-mi doresc infinitul,
Trupul greu e muritor,
Doar sufletul rămâne veșnic,
Ancorat în viitor.

Mă apasă

Mă apăsă fiecare clipă a vieții,
Dar în același timp mă face fericit.
Trăiesc adesea plin de bucurie,
Dar mă și înece într-o amară agonie.

Îmi creez visuri mărețe,
Dar tot eu mi le și zdrobesc,
Plâng în pernă, când viața-i amară,
Dar răsare soarele și-mi vine să zâmbesc.

Culeg o floare și mă-ncântă,
Apoi îmi pare rău pentru ce am făcut,
Pentru tine-i doar o plantă...
Dar pentru mine e raiul pe pământ.

Mă supăr când adorm,
Aș vrea să pot privi cerul plin de stele,
Dar mă răzgândesc rapid,
Căci nu pot să fiu ca ele.

Toamna

LBRIS

We know
books

Vine prin podgorii
O zână așteptată,
Cu părul din mătase
Și rochia fermecată.

Vrea să schimbe totul,
Să dea altă culoare...
În nuanțe maronii,
Peste-ntreaga zare.

Zumzetul de vară,
Într-o romanță fină,
Iar nopțile infinite
Mai scurte să devină.

Florile să-și cadă
Petalele ușor,
Peste pământul rece,
Și îmbibat de dor.

Ploaia să-și înceapă,
Era glorioasă
Ce ne va aduna,
Încet, pe toți, în casă.

Ți-am atins

Ți-am atins fața cu palmele,
Fiindcă am vrut să vezi ce-i ăla rai...
M-ai privit în ochi și ai zâmbit,
Încep să cred că îl știai.

Ți-am atins buzele încetișor,
Voiam să simți ce-i aia veșnicie,
M-ai privit în ochi și mi-ai zâmbit,
Cred ca le recunoșteai și dintr-o mie.

Ți-am atins și părul moale,
Îmi doream să mă pot juca prin el,
M-ai privit în ochi și mi-ai zâmbit,
Căci nu mai simțișei vreodată la fel.

Ți-am atins și inima,
Visasem mereu că bate numai pentru mine,
M-ai privit în ochi și mi-ai zâmbit,
Cred că știam și eu prea bine.

Marea

LBBIS

We know
books

Pe plaja pustie
Și plină de nisip
Aștept cu inima la gură
Bătrânul asfințit.

Iar marea cu-al ei glas,
Să-mi cânte numai mie...
Melodii pierdute,
Dar pline de iubire.

Să simt aerul în față,
Briza ușor, pe piele,
Cum valuri uriașe
Se pierd încet și ele.

Să mă arunc în mare,
De parte, fără urmă,
Unde totul se transformă
Treptat, în altă lume.

Noaptea

În noaptea lină,
Simt cum luna mă privește,
Iar pe iarba fragedă
Lumina-și oglindește.

Stelele amorțite,
În agonia lor,
Dansează ne-ncetat,
Până se sting și mor.

Cerul cu-o magie,
De pe mantie le-aruncă,
Undeva-n abis,
Poate-or să ajungă.

Noi stăm și le privim,
Închidem ochii cu credință
Și încet rostim,
În gând, câte-o dorință.